

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaë

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XIX. De Blasphematoribus. Blasphemia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

etiam factum est. Alex. in l. sap. n. 2. ff. de Re. jud. gloss. in l. hoc rescriptum ff. ad Scutum Silan.

CAP. XIX.

Blandiri. Blanditiæ. Assentatio. Postulatio. Suggestio.

Axioma I.

Blandiri est licitum. Zas. ff. de inoffic. Test. n. 10. Adeo quidem ut blanditiæ nec in testamento sint prohibita. l. ult. ff. si quis aliquem testari prohibuerit & mutui affectionibus amorem provocare non sit criminofum. l. 3. C. cod. l. 70. de hered. instit. quamvis blanditiis homines alliciantur, c. qui sincera 3. dist. 45. Card. in Clem. 1. S. nos de reliq. & vener. Sancti juxta illud poeta, --- Pueris dant crustula blandi Doctores, elementa velint ut discere prima. & blanditiis novercalibus deliniti patres plerumque malignum inferant judicium circa sanguinem suum. leg. 4. ff. de inoffic. testam. Loccen. Synops. jur. Suetic. p. 218. q. 5.

II.

Blanditiæ instantissimæ habent vim minarum. Pet. Peck de testam. conjug. lib. 1. c. 9. num. 9. juxta cap. petio 31. extra de jurejur. l. 1. ubi gloss. C. si rector provincie. & gloss. in l. ult. C. quod cum eo Rebuff. ad ordin. Reg. tom. 2. Rubr. de rescript. artic. 2. gloss. 3. vid. l. 1. C. de petit. bonor. sublat. lib. 10. t. 12. sicut & potentioris assentatio fraude non caret. Unde preces & blanditiis superiorum vehementes inducere vim & metum. Mascard. conclusio 1. observat. In vehementes blanditiis acriter invehitur Cicero lib. 3. offic. ibi: Mihi quidem etiam veræ hereditates, non honestæ videntur, si sint malitiosis blanditiis officiorum, non veritate, sed simulatione quæ sita: v. Loccenium in synopsi juris Suedici pag. 217.

CAP. XIX.

De Blasphematoribus.

Blasphemia.

Blasphemia non est dissimulanda, cap. in nonnullis 15. extra de judicis. & blasphemantem non deferens est puniendus, cap. si quis per capillum. 10. caus. 22. quæst. 1. in med. nec ullam veniam meretur. Hieronym. Epistol. 33. Unde nec gaudet immunitate templorum. Farin. de delict. & pan. lib. 1. tit. 4. q. 39. num. 102. inficit enim aërem ut cœlum fiat pestilens. Novel. 72. c. 1. §. 1. vers. propterea igitur. Domin. Paris à Puro in suo tr. de Ludo. f. 191. n. 50.

Bonum v. infra Malum.

CAP. XX.

De Bonis.

Axioma I.

Causa bonorum & causæ vitæ merito comparantur, arg. l. 14. C. de Advoc. diversorum judic. 1. Ratio, quia bona dicuntur alter hominis

sanguis per dict. text. in l. Advocati 14. C. de Advoc. divers. jud. Kremb. de necess. defens. quæst. 7. num. 3. Rip. in c. 1. num. 15. de judic. Menoch. de arbitr. jud. quæst. cas. 110. num. 6. & seq. lib. 2. cent. 2. Johan. Borch. de feud. c. 8. num. 14. & c. 7. part. 1. num. 43. Mascard. de probat. concl. 898. num. 8. Jac. Weyer de homicidio necess. part. 1. nu. 157. Rosenth. de feud. c. 6. concl. 53. num. 3. v. Gothofr. Anton. diss. feudal. §. thes. 4. B. Ratio, quia per res seu facultates nostras honor, vita, & status dignitas conservatur, quæ per bonorum & facultatum inopiam sæpè pereunt, per Nov. 90. c. 1. pietatis 6. C. de suspect. int. & Ger. sing. 82. Alex. cons. 52. num. 4. vol. 4. Bald. in l. si tuis nummis. C. de Op. libert. & l. penult. C. de constit. pec. Mart. Mag. de Advoc. arm. c. 11. num. 94. & 95. Theod. Reineck. lib. 1. class. 2. c. 8. num. 100. de regim. Sec. & Eccles. Unde rectè bona rerum agendarum nervus, secundus hominis sanguis & fidejussor futuræ necessitatis dicuntur. vide Soc. in l. fin. col. 2. solut. matrim. Petr. Gerhard. de Petr. Sancti. sing. 73. n. 5. Böckel. de publ. jud. disq. 6. fol. 131.

Limitationis loco tamen ad hanc regulam notari potest, quod quanquam bona seu res respectu hominis utilissima sint, non tamen per se, sed tantum hominis gratia condita & comparata intelligantur, §. in pecudum 37. de R. Div. l. in pecudum 28. in ff. de usur. l. cum igitur 2. ff. de stat. hom. eleg. Obrecht. de defens. necess. c. 8. n. 9. & 10. ubi dicit: Iniquum esse vitam hominis pro quo Christus est mortuus, tam viliter pretio estimare. Mart. Mager. de Advocat. arm. c. 6. n. 420. & seq. ubi vid. plura de discrimine bon. & hominis vitæ.

II.

Bona ingenii & fortunæ omnibus patent. Jas. Inst. de R. D.

III.

Bona in familia conservari Reipubl. interest. Bald. ad l. Maximum 4. C. de lib. præter. Ratio, quia dignitates familiarum & ordinum conservari maxime Reipub. interest, honor autem per bona conservatur. vid. sup. Axiom. 1. Unde est quod veteres magis amaverint ex masculis progenitos quam ex feminis, §. 15. de hered. quæ ab intest. def. & jura ita constituerint, ut plerumque hereditates ad masculos confluerent, §. ceterum 3. Inst. de leg. agn. success.

IV.

Bona divita minus utilia quam unita. Tiber. Decian. cons. 73. n. 9. vol. 2.

V.

Bona Ecclesiæ sunt bona pauperum. Nov. 7. c. 7. in fin. pr. ubi Dn. Gothofr. ad verb. ex reb. Unde est quod res Ecclesiæ velut pauperum perpetuo alienari nequeant. dist. c. 7.

VI.

Quoties de qualitate bonorum quæritur, toties bona semper talia præsumenda ut plenius jus in illis habeat possessor.

Ratio: quia pro possessore præsumitur, arg. l. 42. ff. de O. & A. Ita e.g. bona præsumuntur magis censitica quam emphyteutica, magis allodia-